

Sygn. akt II Cz 227/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

**zażalenia dłużnika B. W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 16 stycznia 2015 r.,
sygn. akt I Co 2252/14**

w sprawie z wniosku wierzyciela J. P.

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku – T. G. / KM 3357/14 /

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 stycznia 2015 r., Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie dłużnika B. W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 8 grudnia 2014 roku. Sąd wskazał, że żaden przepis postępowania nie przewiduje zażalenia na postanowienie sądu w przedmiocie oddalenia wniosku o wyłączenie Komornika. Ponadto, art. 9 ust. 3 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji stanowi wprost, że na takie postanowienie zażalenie nie przysługuje.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, dłużnik podniósł, że doszło do zbiegu postępowań egzekucyjnych i komornik na podstawie art. 773 kpc, powinien przekazać akta sprawy komornikowi z N. – Z. O..

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Przede wszystkim należy mieć na względzie, że skarżący nie przytoczył jakichkolwiek argumentów, które przemawiałyby za zasadnością jego zażalenia, a ograniczył się jedynie do podniesienia, iż w sprawie nastąpił rzekomy zbieg egzekucji sądowej i administracyjnej, co jednakże pozostaje bez jakiegokolwiek wpływu na zaskarżone rozstrzygnięcie. Zgodnie z treścią art. 9 ust. 3 zd 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji / tekst jedn.: Dz. U. z z 2011 r., nr 231, poz. 1376 ze zm. /, na postanowienie w przedmiocie wyłączenia komornika zażalenie nie przysługuje.

Skoro zatem zarzuty zażalenia w żaden sposób nie podważyły trafności zaskarżonego orzeczenia, zażalenie to jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.